

“ସମସ୍ତର ସମୀପତା ଅନୁସାରେ ନିଜକୁ ବିନାଶୀ ବନ୍ଧନଗୁଡ଼ିକରୁ ମୁକ୍ତ କରି ସମ୍ପଦନ୍ ଏବଂ ସମାନ ହୁଅ”

ଆଜି ବାପଦାଦା ଚାରିଆଡ଼ର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଏବଂ ସମାନ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଦେଖୁଛନ୍ତି ଏବଂ ସମାନ ପିଲାମାନେ ହିଁ ବାବାଜୀଙ୍କର ଦିଲ୍ରେ ସମାହିତ ହୋଇ ରହିଛନ୍ତି । ତେବେ ସମାନ ପିଲାମାନଙ୍କର ବିଶେଷତା ହେଲା - ସେମାନେ ସର୍ବଦା ନିରବିଚ୍ଚନ୍, ନିରବିକଳ୍ପ, ନିରମାନ ଏବଂ ନିରମଳ ହୋଇଥାନ୍ତି । ଏହିଭଳି ଆତ୍ମାମାନେ ସର୍ବଦା ସ୍ୱଚ୍ଛତା ଅର୍ଥାତ୍ ମୁକ୍ତ ହୋଇଥାଆନ୍ତି, କୌଣସି ପ୍ରକାରର ବିନାଶୀ ବନ୍ଧନରେ ବନ୍ଧାସ୍ଥମାନ ହୋଇ ନ ଥାଆନ୍ତି । ତେଣୁ ସମସ୍ତେ ନିଜକୁ ପରା ମୁଁ ଏହିଭଳି ବେହରା ସ୍ୱଚ୍ଛତା ଆତ୍ମା ହେଲିଣି? ତେବେ ସବୁଠାରୁ ପ୍ରଥମ ସ୍ୱଚ୍ଛତା ହେଲା ହେଉଥାନ୍ତୁ ଅର୍ଥାତ୍ ଦେହର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସ୍ୱଚ୍ଛତା ହେବା । ଯେବେ ଇଚ୍ଛା ସେବେ ଦେହର ଆଧାର ନିଅ, ଯେବେ ଇଚ୍ଛା ଦେହଠାରୁ ଅଲଗା ହୋଇଯାଅ । ଦେହର ଆକର୍ଷଣରେ କେବେ ବି ଆସୁ ନ ଥିବ । ଦ୍ୱିତୀୟ କଥା ହେଲା - ସ୍ୱଚ୍ଛତା ଆତ୍ମା ନିଜର କୌଣସି ବି ପୁରୁଣା ସ୍ୱଚ୍ଛତା ବା ସଂସ୍କାରର ବନ୍ଧନରେ ବାନ୍ଧି ହୋଇ ନ ଥିବ । ପୁରୁଣା ସ୍ୱଚ୍ଛତା-ସଂସ୍କାରଠାରୁ ମଧ୍ୟ ମୁକ୍ତ ହୋଇଥିବ ଏବଂ କୌଣସି ବି ଦେହଧାରୀ ଆତ୍ମାର ସମ୍ବନ୍ଧ ସମ୍ପର୍କରେ ଆକର୍ଷିତ ହେଉ ନ ଥିବ । ସମ୍ବନ୍ଧ-ସମ୍ପର୍କରେ ଆସୁଥିଲେ ମଧ୍ୟ ନିୟମ ଏବଂ ପଦ୍ଧତି ହୋଇଥିବ । ତେଣୁ ନିଜକୁ ଚେକ୍ କର - କୌଣସି ବି ଛୋଟିଆ କର୍ମେନ୍ଦ୍ରିୟ ତୁମକୁ ବନ୍ଧନରେ ବାନ୍ଧି ଦେଉ ନାହିଁ ତ? ତେଣୁ ସର୍ବଦା ନିଜର ସ୍ୱଚ୍ଛତା ମନେ ପକାଅ - ମାଷ୍ଟର ସର୍ବଶକ୍ତିବାନ, ଚିକାଳଦର୍ଶୀ, ଚିନେତ୍ରୀ, ସ୍ୱଚ୍ଛତାଗନତକର୍ତ୍ତା ଏହିସବୁ ସ୍ୱଚ୍ଛତା ଗୁଡ଼ିକ ଆଧାରରେ ଚାଲୁଥିବା ସର୍ବଶକ୍ତିବାନଙ୍କର ସନ୍ତାନକୁ କ’ଣ କୌଣସି କର୍ମେନ୍ଦ୍ରିୟ ଆକର୍ଷିତ କରିପାରିବ? କାହିଁକି ନା ସମସ୍ତର ସମୀପତାକୁ ଦେଖି ନିଜକୁ ଦେଖ - ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡ ଭିତରେ ସବୁ ପ୍ରକାରର ବନ୍ଧନଠାରୁ ମୁକ୍ତ ହୋଇପାରିବ? ଏଭଳି କୌଣସି ବନ୍ଧନ ରହିଯାଇ ନାହିଁ ତ? କାହିଁକି ନା ଅନ୍ତିମ ପରୀକ୍ଷାରେ ନମ୍ବର ୧ ହେବାର ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ପ୍ରମାଣ ହେଲା, ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡରେ ଯେଉଁଠି, ଯେପରି ମନ ବୁଦ୍ଧିକୁ ଲଗାଇବାକୁ ଚାହିଁବ ସେଠାରେ ଲାଗିଯାଉଥିବ । ହଲଚଲ୍ ହେଉ ନଥିବ । ଯେପରି ସ୍ଥୁଳ ଶରୀର ଦ୍ୱାରା ଯେଉଁଠାକୁ ଯିବାକୁ ଚାହୁଁଛି, ଯାଇପାରୁଛି ନା! ସେହିପରି ବୁଦ୍ଧି ଦ୍ୱାରା ଯେଉଁ ସ୍ଥିତିରେ ସ୍ଥିତ ହେବାକୁ ଚାହିଁବ ସ୍ଥିତ ହୋଇପାରିବ? ଯେପରି ବିଦ୍ୱାନର ବଳ ଦ୍ୱାରା ଲାଲଟ୍ ହାଉସ୍, ମାଲଟ୍ ହାଉସ୍ ତିଆରି ହୋଇଛି, ଏବଂ ସ୍ୱଚ୍ଛତା ଅନ୍ତ କରିବା ମାତ୍ରକେ ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡ ଭିତରେ ଲାଲଟ୍ ହାଉସ୍ ଚାରିଆଡ଼େ ଆଲୋକ ଦେଇପାରୁଛି, ଶକ୍ତି ଦେଇ ପାରୁଛି । ସେହିପରି ତୁମେମାନେ ନିଜର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପକୁ ସ୍ୱଚ୍ଛତା ଅନ୍ତ କରି ଲାଲଟ୍ ହାଉସ୍, ମାଲଟ୍ ହାଉସ୍ ହୋଇ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ଲାଲଟ୍ ମାଲଟ୍ ଦେଇପାରିବ? ଯଦି ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡର ଆଦେଶ ମିଳିବ ଯେ ତୁମର ଅଗରୀରୀ ହୋଇଯାଅ ତେବେ ହୋଇପାରିବ? ନା ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ? ବହୁତ କାଳର ଏହି ଅଭ୍ୟାସ ହିଁ ଅନ୍ତିମ ସମୟରେ ସହଯୋଗୀ ହେବ । ଯଦି ବହୁତ ସମୟର ଅଭ୍ୟାସ ନ ଥିବ ତେବେ ଅନ୍ତ ସମୟରେ ଅଗରୀରୀ ହେବା ପାଇଁ ମେହନତ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ ସେଥିପାଇଁ ବାପଦାଦା ଏହି ସଂକେତ ଦେଉଛନ୍ତି ଯେ ସାରା ଦିନ ଭିତରେ କର୍ମଧନ୍ୟ କରୁଥିଲେ ମଧ୍ୟ ବାରମ୍ବାର ଏହି ଅଭ୍ୟାସ କରୁଥାଅ । ଏଥିପାଇଁ ମନର କଣ୍ଟ୍ରୋଲିଂ ପାଠାର ଅର୍ଥାତ୍ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଅର୍ଥାତ୍ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିବାର ଶକ୍ତି ଆବଶ୍ୟକ । ଯଦି ମନ କଣ୍ଟ୍ରୋଲରେ ଆସିଗଲା ତେବେ କୌଣସି ବି କର୍ମେନ୍ଦ୍ରିୟ ତୁମକୁ ବଶୀଭୂତ କରିପାରିବ ନାହିଁ ।

ଏବେ ସର୍ବ ଆତ୍ମାଙ୍କୁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଦ୍ୱାରା ଶକ୍ତିର ବରଦାନ ଆବଶ୍ୟକ । ସର୍ବ ଆତ୍ମାଙ୍କର ତୁମେ ମାଷ୍ଟର ସର୍ବଶକ୍ତିବାନ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଏହି ଶୁଭ ଇଚ୍ଛା ରହିଛି ଯେ ବିନା ମେହନତରେ ବରଦାନ ଦ୍ୱାରା, ଦୃଷ୍ଟି ଦ୍ୱାରା, ଭାଇବ୍ରେଶନ ଦ୍ୱାରା, ଆମକୁ ମୁକ୍ତ କର । ମେହନତ କରି କରି ସମସ୍ତେ ଅକିଗଲେଣି । ତୁମେମାନେ ତ ମେହନତରୁ ମୁକ୍ତ ହୋଇଯାଇଛ ନା! ନା ଏବେ ବି ମେହନତ କରିବାକୁ ପଡ଼ୁଛି? ଶୁଣାଇଥିଲୁ ନା ମେହନତରୁ ମୁକ୍ତ ହେବାର ସହଜ ବିଧି ହେଲା - ଦିଲ୍ରେ ବାବାଜୀଙ୍କ ଅତି ସନ୍ଦେହୀ ହୋଇଯାଅ । ତୁମ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ଜନ୍ମର ପ୍ରତିଜ୍ଞା ହେଉଛି, କ’ଣ ପ୍ରତିଜ୍ଞା ମନେ ଅଛି ତ? ଯେତେବେଳେ ବାବା ତୁମକୁ ନିଜର ସନ୍ତାନ କରିଲେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଜୀବନ ଦେଲେ, ତେବେ ତୁମ ସମସ୍ତତାଙ୍କର ବ୍ରାହ୍ମଣ ଜୀବନର ପ୍ରତିଜ୍ଞା କ’ଣ? ଏକମାତ୍ର ବାବା ଦ୍ୱିତୀୟ କେହି ନୁହେଁ । ମନେ ଅଛି ତ ପ୍ରତିଜ୍ଞା? ଯଦି ମନେ ଅଛି ତେବେ ମୁଣ୍ଡ ହଲାଇ । ଆତ୍ମା ହାତ ହଲାଇଛନ୍ତି । ପକ୍କା ମନେ ଅଛି ନା କେବେ କେବେ ଭୁଲି ହୋଇଯାଉଛି? ଦେଖ ୨୩ ଜନ୍ମ ତ ଭୁଲି ଭୁଲି ଆସିଲ, ଏବେ ଏହି ଗୋଟିଏ ଜନ୍ମ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସ୍ୱଚ୍ଛତା ହୋଇଛି । ତେଣୁ ବାବା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ପରାହୁଛନ୍ତି ପିଲାଦିନର ପ୍ରତିଜ୍ଞା ମନେ ଅଛି ତ? କେତେ ସହଜ କରିଦିଆଯାଇଛି - ଏକମାତ୍ର ବାବାଙ୍କ ଭିତରେ ହିଁ ସାରା ସଂସାର । ଏକା ବାବାଙ୍କ ସହିତ ହିଁ ସର୍ବ ସମ୍ବନ୍ଧ । ଏକମାତ୍ର ବାବାଙ୍କ ଠାରୁ ସର୍ବ ପ୍ରାପ୍ତି । ସେହି ଜଣେ ହିଁ ଶିକ୍ଷାଦାତା ଏବଂ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ସବୁଥିରେ ଏକ ଅର୍ଥାତ୍ ଜଣେ । ଯଦିଓ ପରିବାର ମଧ୍ୟ ରହିଛି, ତେବେ ଏହି ଶିଶୁରୀୟ ପରିବାର କିନ୍ତୁ ପରିବାର ମଧ୍ୟ ଜଣେ ପିତାଙ୍କର ଅଟେ । ଅଲଗା ଅଲଗା ପିତାଙ୍କର ପରିବାର ନୁହେଁ । ଗୋଟିଏ ହିଁ ପରିବାର । ପରିବାର ଭିତରେ ମଧ୍ୟ ପରସ୍ପର ସହିତ ଆତ୍ମିକ ସନ୍ଦେହ ରହିଛି, ସାଧାରଣ ସନ୍ଦେହ ନୁହେଁ ଆତ୍ମିକ ସନ୍ଦେହ । ବାପଦାଦା ତୁମମାନଙ୍କୁ ଜନ୍ମ ସମୟର ପ୍ରତିଜ୍ଞା ମନେ ପକାଇ ଦେଉଛନ୍ତି, ତେବେ ଆଉ କ’ଣ ସବୁ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିଛ? ସମସ୍ତେ ବଡ଼ ଉପତ୍ତ-ଉପସାହର ସହିତ ବାବାଙ୍କ

ନିକଟରେ ଦିଲ୍ଲୀ ସହିତ କହିଲେ - ସବୁକିଛି ଆପଣଙ୍କର ହିଁ ଅଟେ । ଶରୀର-ମନ-ଧନ ସବୁ କିଛି ଆପଣଙ୍କର ତେବେ ଦେଇଥିବା ଜିନିଷକୁ ବାବାଜୀଙ୍କର ଅମାନତ ରୂପରେ କାର୍ଯ୍ୟସ୍ଥରେ ଲଗାଇବା ପାଇଁ ବାବା ତୁମମାନଙ୍କୁ ଦେଇଛନ୍ତି, ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ବାବାଙ୍କୁ ଦେଇ ଦେଇଛ, କ'ଣ ଦେଇ ଦେଇଛ ନା? ନା କିଛି କିଛି ଫେରାଇ ନେଉଛ କି? ଯଦି ଫେରାଇ ନେଉଛ ତେବେ ଅମାନତରେ ଖ୍ୟାନାତ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ଆତ୍ମାସାତ୍ କରିବା ହୋଇଗଲା । କେହି କେହି ପିଲା ବାରତତାଳାପ କରିବା ସମୟରେ କହୁଛନ୍ତି ମୋ'ର ମନ ବହୁତ ଦୁଃଖ ରହୁଛି, ତେବେ ମୋ'ର ମନ କେଉଁଠୁ ଆସିଲା? ଯଦି ମୋ'ରକୁ ଅର୍ପଣ କରିଦେଇଛ ତେବେ ମୋ'ର ମନ କେଉଁଠୁ ଆସିଲା? ତୁମେମାନେ ତ ବିନା କଉଡ଼ିରେ ରାଜା ହୋଇଯାଇଛ, ଏବେ ତୁମର ଆଉ କିଛି ବି ନୁହେଁ, ବିନା କଉଡ଼ି ହୋଇଯାଇଛ, କିନ୍ତୁ ରାଜା ହୋଇଯାଇଛ । କାହିଁକି ଜାଣିଛ? ବାବାଙ୍କର ଉତ୍ତର ହିଁ ତୁମର ଉତ୍ତର ହୋଇଯାଇଛି, ତେଣୁ ରାଜା ହୋଇଗଲା ନା! ପରମାତ୍ମାଙ୍କର ସମ୍ପଦତି ହିଁ ପିଲାମାନଙ୍କର ସମ୍ପଦତି । ତେଣୁ ବାପଦାଦା ପ୍ରତିଦିନକୁ ମନେ ପକାଇ ଦେଉଛନ୍ତି । ଯାହାକୁ ତୋ'ର କରିଦେଇଛ ତାକୁ ଆଉ ମୋ'ର ବୋଲି କୁହ ନାହିଁ କି କର ନାହିଁ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଯେବେକି ବାବା ତୁମମାନଙ୍କୁ ପରମାତ୍ମା ସମ୍ପଦତିରେ ମାଲାମାଲ କରିଦେଇଛନ୍ତି ଏବଂ ସବୁ ଦାୟିତ୍ୱ ବାବା ନେଇଯାଇଛନ୍ତି, କେଉଁ ଶବ୍ଦରେ ନେଇଛନ୍ତି? ତୁମେ କେବଳ ମୋତେ ମନେ ପକାଅ ତେବେ ସର୍ବ ପରାପ୍ରତିର ଅଧିକାରୀ ନିଶ୍ଚିତ ହୋଇଯିବ । କେବଳ ମୋତେ ମନେ ପକାଅ ଏବଂ ତୁମେମାନେ କହିଛ ଆମେ ଆପଣଙ୍କର, ଆପଣ ଆମର । ଏହି ପ୍ରତିଦିନ କରିଛ ନା! ତେଣୁ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ବାବାଙ୍କର ସମ୍ପଦତି ଗୁଡ଼ିକୁ ସର୍ବଦା ନିଜ ପ୍ରତି ହେଉ ବା ସମସ୍ତଙ୍କ ପ୍ରତି ହେଉ କାର୍ଯ୍ୟସ୍ଥରେ ଲଗାଅ । ଯେତେ ଯେତେ ଏହାକୁ କାର୍ଯ୍ୟସ୍ଥରେ ଲଗାଇବ ସେତେ ବଢ଼ିଗଲିବ । ସର୍ବଶକ୍ତିରୂପୀ ସମ୍ପଦତିକୁ ଏବେ କାର୍ଯ୍ୟସ୍ଥରେ ଲଗାଅ । କେବଳ ବୁଦ୍ଧିରେ ଉଦ୍ଧାନ ରୂପରେ ରଖ ନାହିଁ ଯେ ମୁଁ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ଅଟେ, କିନ୍ତୁ ସର୍ବଶକ୍ତିକୁ ସମୟ ଅନୁସାରେ କାର୍ଯ୍ୟସ୍ଥରେ ଲଗାଅ ଏବଂ ସେବାରେ ଲଗାଅ ।

ବାପଦାଦା ଅଧିକାଂଶ ପିଲାଙ୍କର ଚାଟରରେ ଦେଖୁଛନ୍ତି, ସେମାନେ ଯଦି କେବଳ ଦୁଇଟି ଶକ୍ତିକୁ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ସମ୍ପଦତିରେ ରଖିବେ ଏବଂ ତାକୁ କାର୍ଯ୍ୟସ୍ଥରେ ଲଗାଇବେ, ତେବେ ସର୍ବଦା ନିର୍ବିଘ୍ନରେ ରହିପାରିବେ । ବିଘ୍ନର ସାହସ ନାହିଁ ତୁମ ପାଖକୁ ଆସିବା ପାଇଁ, ଏକା ବାବାଙ୍କର ଗ୍ୟାରେଣ୍ଟି ଅଟେ । ଏମିତି ତ ସବୁ ଶକ୍ତିର ଆବଶ୍ୟକତା ଅଛି କିନ୍ତୁ ଅଧିକାଂଶ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଦେଖାଯାଉଛି ସହନ ଶକ୍ତି ଏବଂ ହୃଦ୍ବୋଧ କରିବାର ଶକ୍ତି, ହୃଦ୍ବୋଧ ମଧ୍ୟସ୍ଥ କରୁଛ କିନ୍ତୁ ତାକୁ ବାସ୍ତବିକ ରୂପରେ କାର୍ଯ୍ୟସ୍ଥକାରୀ କରିବାରେ କମ୍ ଧ୍ୟାନ ଦେଉଛ, ସେଥିପାଇଁ ଯେଉଁ ସମୟରେ ହୃଦ୍ବୋଧ କରୁଛ ସେହି ସମୟରେ ତୁମର ଚାଲିଚଳନ ଏବଂ ଚେହେରା ବଦଳିଯାଉଛି । ବହୁତ ଭଲ ଉପଦେଶ-ଉତ୍ସାହରେ ଆସିଯାଉଛ, ହିଁ ମୁଁ ହୃଦ୍ବୋଧ କରୁଛି କିନ୍ତୁ ତା'ପରେ କ'ଣ ହୋଇଯାଉଛି? ସମସ୍ତେ ଅନୁଭବୀ ତ ଅଟ ନା! ତା'ପରେ କ'ଣ ହେଉଛି? ତାକୁ ସବୁ ସମୟରେ ସ୍ୱରୂପରେ ଆଣିବାରେ କମୀ ହୋଇଯାଉଛି । କାହିଁକି ନା ଏହିଠାରେ ହିଁ ସ୍ୱରୂପ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ । କେବଳ ବୁଦ୍ଧିରେ ଜାଣିବା ଅଲଗା ଜିନିଷ, କିନ୍ତୁ ତାକୁ ସ୍ୱରୂପରେ ଆଣିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି । କେବେ କେବେ ବାପଦାଦାଙ୍କୁ କେହି କେହି ପିଲାଙ୍କ ଉପରେ ଦୟା ମଧ୍ୟସ୍ଥ ଆସିଯାଉଛି, ବାବା ଜାଣୁଛନ୍ତି ଏହି ପିଲା ଦ୍ୱାରା ଏତିକି ମେହନତ ହୋଇପାରୁ ନାହିଁ ତେଣୁ ପିଲା ବଦଳରେ ବାପ ହେଲେ କରିଦିଅନ୍ତା । କିନ୍ତୁ ଭ୍ରାମାର ରହସ୍ୟ ହେଲା “ଯିଏ କରିବ ସିଏ ପାଇବ” । ସେଥିପାଇଁ ବାପଦାଦା ସହଯୋଗ ନିଶ୍ଚିତ ଦେଉଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ପୁଣି ବି ପିଲାମାନଙ୍କୁ ହିଁ କରିବାକୁ ପଡୁଛି ।

ବାପଦାଦା ଦେଖୁଛନ୍ତି ପିଲାମାନେ ବହୁତ ଭଲ ଭଲ ସଂକଳ୍ପ କରୁଛନ୍ତି । ଅମୃତବେଳାରେ ବାପଦାଦାଙ୍କ ପାଖକୁ ଭଲ ଭଲ ସଂକଳ୍ପର ବହୁତ ବହୁତ ମାଲା ସବୁ ଆସୁଛି । ଏମିତି କରିବି, ଏଇଆ କରିବି, ସେଇଆ କରିବି... ବାପଦାଦା ମଧ୍ୟସ୍ଥ ଖୁସି ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି, ବାଃ ପିଲାମାନେ ବାଃ! ପୁଣି କରିବା ବେଳକୁ ଦୁର୍ବଳ କାହିଁକି ହୋଇଯାଉଛ? ଏହାର କାରଣ ଦେଖାଗଲା ଯେ - ବ୍ରାହ୍ମଣ ପରିବାରରେ ସଂଗଠନର ବାସ୍ତୁମଣ୍ଡଳ । କେଉଁଠି କେଉଁଠି ବାସ୍ତୁମଣ୍ଡଳ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ଦୁର୍ବଳ ଥାଏ, ତା'ର ପ୍ରଭାବ ଖୁବ୍ ଶୀଘ୍ର ପଡ଼ିଯାଏ । ପୁଣି ସେମାନଙ୍କର ଭାଷା କ'ଣ ହୋଇଥାଏ, ଶୁଣାଇବୁ? ସେମାନଙ୍କର ଭାଷା ବଡ଼ ମିଠା ହୋଇଥାଏ । ଏହିଭଳି ତ ଚଳିଆସୁଛି... ଏମିତି ତ ହୋଇ ଆସୁଛି... ତେଣୁ ଏହିଭଳି ସମୟରେ କ'ଣ ସଂକଳ୍ପ କରିବ! ଏହିଭଳି ହେଉଛି, ଏହିଭଳି ଚାଲୁଛି... ଏହା ତ ଅବହେଳା ପଣିଆକୁ ନେଇ ଆସୁଛି କିନ୍ତୁ ସେହି ସମୟରେ ସେହି ଭାଷାକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କର, ଭାବ ଯେ ବାବାଙ୍କର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କ'ଣ? ବାବାଙ୍କର ପସନ୍ଦ କ'ଣ? ବାବା କେଉଁ କଥାକୁ ପସନ୍ଦ କରୁଛନ୍ତି? ବାବା କ'ଣ ଏହି କଥା କହିଛନ୍ତି? ଏହିଭଳି କରିଛନ୍ତି? ଯଦି ବାବା ମନେ ପଡ଼ିଗଲେ ତେବେ ଅବହେଳା ପଣିଆ ସମାପ୍ତ ହୋଇ ଉପଦେଶ-ଉତ୍ସାହ ଆସିଯିବ । ତେବେ ଅବହେଳା ପଣିଆ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ଅନେକ ପ୍ରକାରରେ ଆସିଥାଏ । ଏହା ଉପରେ ତୁମେମାନେ ପରସ୍ପର ବସି କ୍ଲାସ୍ କରିବ, ଲିଷ୍ଟ ବାହାର କରିବ । ଗୋଟିଏ ହେଲା ସାଧାରଣ ଅବହେଳା ପଣିଆ, ଆଉ ଗୋଟିଏ ହେଲା - ରାଜକୀୟ ଅବହେଳା ପଣିଆ । ତେବେ ଅବହେଳା ପଣିଆ ସଂକଳ୍ପରେ ଦୃଢ଼ତା ଆଣିବାକୁ ଦେବ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ଦୃଢ଼ତା ହିଁ ସଫଳତାର ଆଧାର ସେଥିପାଇଁ ସଂକଳ୍ପରେ ହିଁ ରହିଯାଉଛି କିନ୍ତୁ ସ୍ୱରୂପରେ ଆସୁ ନାହିଁ ।

ତେବେ ଆଜି କ'ଣ ଶୁଣିଲ? ପ୍ରତିଦିନ ଗୁଡ଼ିକୁ ସମରଣ କରାଇଦିଆଗଲା ନା! ପ୍ରତିଦିନ ଗୁଡ଼ିକ ଏତେ ଭଲ ଭଲ କରୁଛ ଯେ ବାପଦାଦା ତୁମର ପ୍ରତିଦିନକୁ ଶୁଣି ଖୁସି ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଯେତିକି ପ୍ରତିଦିନ ଅର୍ଥାତ୍ ଇଚ୍ଛାକୃତ କରୁଛ ସେତିକି ଫାଇଦା ଉଠାଇ ପାରୁନାହିଁ । ତେଣୁ ବାପଦାଦା ଏହି କଥା ଚାହୁଁଛନ୍ତି, ପଚାରୁଛ ନା, ବାବା ଆମଠାରୁ କ'ଣ ଚାହୁଁଛନ୍ତି? ତେଣୁ ବାପଦାଦା ଏହି କଥା ଚାହୁଁଛନ୍ତି ଯେ - ସମୟ ପୂର୍ବରୁ ସମସ୍ତେ ସଦାପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଯାଅ । ସମୟ ତୁମର ମାଷ୍ଟର ନ ହେଉ । ସମୟର ମାଷ୍ଟର ତ ତୁମେମାନେ ହିଁ ଅଟ,

ସେଥିପାଇଁ ବାପଦାଦା ଏହି କଥା ଚାହୁଁଛନ୍ତି ଯେ ସମସ୍ତ ପୂର୍ବରୁ ସମ୍ପଦନ୍ନ ହୋଇ ବିଶ୍ଵ ମଞ୍ଚ ଉପରେ ବାବାଜୀଙ୍କ ସହିତ ତୁମେ ପିଲାମାନେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ହୋଇଯାଅ । ଆରହ୍ନା!

ଯେଉଁ ନୂଆ ନୂଆ ପିଲାମାନେ ବାବାଜୀଙ୍କ ସହିତ ମିଶିବା ପାଇଁ ଆସିଛନ୍ତି ସେମାନେ ହାତ ଉଠାଅ । ବଡ଼ ଏବଂ ଲମ୍ବା ହାତ ଉଠାଅ । ଆରହ୍ନା, ବାପଦାଦା ନୂଆ ନୂଆ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଦେଖି ଖୁସି ହେଉଛନ୍ତି ଯେ ଭାଗ୍ୟବାନ୍ ପିଲାମାନେ ନିଜର ଭାଗ୍ୟ ନେବା ପାଇଁ ଆସି ପହଞ୍ଚି ଯାଇଛନ୍ତି । ସେଥିପାଇଁ ଅଭିନନ୍ଦନ, ଅଭିନନ୍ଦନ । ଏବେ ଯେଉଁମାନେ ବି ନୂଆ ନୂଆ ପିଲା ଆସିଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ଭିତରୁ ଦେଖିବା କିଏ କମାଳ କରିଦେଖାଉଛି? ଯଦିଓ ପଛରେ ଆସିଛ କିନ୍ତୁ ଆଗକୁ ଯାଇ ଦେଖାଅ । ବାପଦାଦାଙ୍କ ପାଖରେ ତ ସବୁ ଫଳାଫଳ ପହଞ୍ଚି ଯାଉଛି । ଆରହ୍ନା!

ତବଲ ବିଦେଶୀ:- ଭଲ କଥା, ତବଲ ବିଦେଶୀ ପିଲାମାନେ ନିଜ ଉପରେ ଏବଂ ସେବା ଉପରେ ବହୁତ ଭଲ ଧ୍ୟାନ ଦେଉଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଏଥିରେ କେବଳ ଆଉ ଗୋଟିଏ ମାତ୍ରା ଯୋଡ଼ିବାକୁ ହେବ । ଏହା ଉପରେ ବିଶେଷ ଧ୍ୟାନ ଦେବାକୁ ହେବ, ଯାହା ବି ପରିବର୍ତ୍ତନର ସଂକଳ୍ପ କରୁଛ ଏବଂ ବହୁତ ଭଲ ଉପାଦାନ-ଉତ୍ସାହ ଏବଂ ସାହସର ସହିତ ସଂକଳ୍ପ କରୁଛ କେବଳ ତା' ପ୍ରତି ବିଶେଷ ଧ୍ୟାନ ଦେଇଚାଲି, କରିବାକୁ ହିଁ ପଡ଼ିବ । ବଦଳିବାକୁ ହିଁ ପଡ଼ିବ । ନିଜେ ବଦଳିବା ସହିତ ବିଶ୍ଵକୁ ମଧ୍ୟ ବଦଳାଇବୁ । ଏହିଭଳି ଦୃଢ଼ତା ଉପରେ ବାରମ୍ବାର ବିଶେଷ ଧ୍ୟାନ ଦିଅ । ବାକି ବାପଦାଦା ଖୁସି ଅଛନ୍ତି, ବୃଦ୍ଧି ମଧ୍ୟ ଭଲ କରୁଛ ଏବଂ ସେବା ସହିତ ସ୍ଵ ଉପରେ ମଧ୍ୟ ଧ୍ୟାନ ଦେଉଛ କିନ୍ତୁ ପୁରା ଧ୍ୟାନ ଦେଉ ନାହିଁ, ଧ୍ୟାନ ଅର୍ଥାତ୍ ଆଚେନ୍ଦସନ୍ ମଧ୍ୟ ଅଛି କିନ୍ତୁ ମଝିରେ ମଝିରେ ଟେନ୍ସନ୍ ମଧ୍ୟ ଆସିଯାଉଛି । ତାକୁ ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ସମାପ୍ତ କରିବାକୁ ହିଁ ପଡ଼ିବ । ବାକି ସାହସ ବହୁତ ଭଲ ରଖିଛ । ସେଥିପାଇଁ ଅଭିନନ୍ଦନ । ଯେଉଁମାନେ ବି ଏଠାରେ ବାବାଜୀଙ୍କ ସହିତ ବସିଛ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସାହସ ପାଇଁ ଅଭିନନ୍ଦନ ଦିଆଯାଉଛି । ତାଲି ବଜାଅ । ଆରହ୍ନା!

ତୁମେମାନେ ତ ଏଠାରେ ବସିଛ କିନ୍ତୁ ବାପଦାଦାଙ୍କୁ ଦୂରରେ ବସିଥିବା ବହୁତ ପିଲାଙ୍କ ଠାରୁ ଶୁଭେଚ୍ଛା ବାରତ୍ତା ମିଳିଛି ଏବଂ ବାପଦାଦା ପ୍ରତ୍ୟେକ ସନ୍ତାନକୁ ନିଜର ନୟନରେ ସମାହିତ କରିବା ସହିତ ବହୁତ ବହୁତ ଆନ୍ତରିକ ଆଶୀର୍ବାଦ ଦେଉଛନ୍ତି । ଚାହେଁ ଭାରତରୁ, ଚାହେଁ ବିଦେଶରୁ ବହୁତ ପିଲାଙ୍କର ଶୁଭେଚ୍ଛା ପହଞ୍ଚୁଛି, ପତ୍ର ମଧ୍ୟ ଆସୁଛି, ଇମେଲ ମଧ୍ୟ ଆସୁଛି, ସବୁ କିଛି ବାବାଜୀଙ୍କ ପାଖରେ ପହଞ୍ଚିଯାଉଛି । ଆରହ୍ନା!

ବାପଦାଦା ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡରେ ଅଗରୀରୀ ଭବର ଡୁରିଲ୍ ଦେଖିବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି । ଯଦି ଶେଷ ସମୟରେ ପାସ୍ ହେବାକୁ ଚାହୁଁଛ ତେବେ ଏହି ଡୁରିଲ୍ କରିବା ଅତି ଆବଶ୍ୟକ ଅଟେ, ସେଥିପାଇଁ ଏବେ ଏତେ ବଡ଼ ସଂଗଠନ ଭିତରେ ବସି ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡ ଭିତରେ ଦେହର ସମ୍ପୃତିଠାରୁ ଉଦ୍ଧୃତ୍ ସ୍ଥିତିରେ ସ୍ଥିତ ହୋଇଯାଅ । କୌଣସି ବି ଆକର୍ଷଣ ଯେପରି ଆକର୍ଷିତ କରୁ ନଥିବ । (ଡୁରିଲ୍) ଆରହ୍ନା!

ଚାରିଆଡ଼ର ତୀବ୍ର ପୁରୁଷାର୍ଥୀ ପିଲାମାନଙ୍କୁ, ସର୍ବଦା ସ୍ଵ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଏବଂ ବିଶ୍ଵ ପରିବର୍ତ୍ତନର ସେବାରେ ତତ୍ପର ରହୁଥିବା ବିଶେଷ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ, ସର୍ବଦା ବ୍ରହ୍ମାବାବାଜୀଙ୍କ ସମାନ କର୍ମଯୋଗୀ କର୍ମର ତଥା କର୍ମେନ୍ଦ୍ରିୟ ଗୁଡ଼ିକର ଆକର୍ଷଣ ଠାରୁ ମୁକ୍ତ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ, ସର୍ବଦା ଦୃଢ଼ତାକୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସଂକଳ୍ପ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ବାଣୀ, ପ୍ରତ୍ୟେକ କର୍ମରେ ସ୍ଵରୂପରେ ଆଣୁଥିବା ବାବାଜୀଙ୍କ ସମୀପ ଏବଂ ସମାନ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବାପଦାଦାଙ୍କ ଦିଲ୍ ଆଶୀର୍ବାଦ ଏବଂ ଦିଲ୍ ସ୍ବାଦସ୍ବାର ସ୍ଵୀକାର ହେଉ । ସମସ୍ତଙ୍କୁ ନମସ୍କୃତ ।

ଦାଦୀଜୀଙ୍କ ସହିତ:- ସୁସ୍ଥ ହୋଇଯାଉଛି । ଏବେ ତ ବେମାରୀ ଚାଲିଯାଉଛି । ରୋଗ ବେମାରୀ ଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟ ମହାରଥୀମାନଙ୍କଠାରୁ ବିଦାୟ ନେବା ପାଇଁ ଆସିଥାଆନ୍ତି । ଭିତରେ ଭିତରେ କର୍ମାତୀତ ହେବାର ଅଭ୍ୟାସ ଜାରୀ ରଖିଛ । (ଦାଦୀ ଜାନକୀ କହୁଛନ୍ତି ଦାଦୀଜୀ ଚିନ୍ତାମୁକ୍ତ ସମ୍ରାଟ ଅଟନ୍ତି)

ତୁମେ କ'ଣ ଚିନ୍ତା କରିବାବାଲା କି? ତୁମେ ମଧ୍ୟ ଚିନ୍ତାମୁକ୍ତ ଅଟ । ଦୁଇ ଜଣ ଯାକ ଭଲ ପାରୁ କରୁଛନ୍ତି । ଦେଖ, ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ ବଡ଼ ଦାୟିତ୍ଵ ମୁକୁଟ ପିନ୍ଧିବାବାଲା ନିମିତ୍ତ ତ ହୋଇଛନ୍ତି ନା! ଏମାନେ ସମସ୍ତେ ସାଥୀ ଅଟନ୍ତି । ତୁମମାନଙ୍କୁ ଦେଖି ଉପାଦାନ ଉତ୍ସାହ ଆସୁଛି ନା! (ଏବେ ନୂଆ କ'ଣ କରିବୁ? ବାବା ହିଁ କିଛି ପ୍ରେରଣା ଦିଅନ୍ତୁ) ବାପଦାଦା ତ ଶୁଣାଇଛନ୍ତି ନା ପ୍ରତ୍ୟେକ ବରଗର ଫୁଲତୋଡା ଅର୍ଥାତ୍ ବିଶେଷ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ସଂଗଠନ ଯେଉଁମାନେ କି ମାଲକ୍ ମଧ୍ୟ ହୋଇଥିବେ ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରଚାର ମଧ୍ୟ କରୁଥିବେ ଏବଂ ମାଲକ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ମଧ୍ୟ ହୋଇଥିବେ । କେବଳ ମାଲକ୍ ଏବଂ ସମ୍ପର୍କବାଲା ନୁହେଁ, ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମଧ୍ୟ ପାଖାପାଖି ରହୁଥିବେ, ଏହିଭଳି ଫୁଲତୋଡା ପ୍ରସ୍ତୁତ କର । ତା'ପରେ ସେହି ଗ୍ରନ୍ଥ ସେବା କରିବା ପାଇଁ ନିମିତ୍ତ ହେବ । ସେମାନେ ମାଲକ୍ ହେବେ, ତୁମେମାନେ ମାଲକ୍ ହେବ । ସେମାନଙ୍କର ହୃଦୟରୁ ବାହାରୁ ବାବା, ତେବେ ଯାଇ ପ୍ରଭାବ ପଡ଼ିବ । ସେମାନଙ୍କୁ ନିକଟ ସମ୍ବନ୍ଧକୁ ଆଣ । କେବେ କେବେ ଆସିବା ଦ୍ଵାରା ନିଶା ଟିକିଏ କମ୍ ହୋଇଯାଉଛି । ଯିଏ ଯେଉଁଠାରେ ବି ସମ୍ବନ୍ଧ-ସମ୍ପର୍କରେ ଆସୁଛନ୍ତି ସେହିଠାରେ ହିଁ ସମ୍ବନ୍ଧ ଏବଂ ସମ୍ପର୍କ ରଖନ୍ତୁ । ତେବେ ଠିକ୍ ହୋଇଯିବେ । ଆରହ୍ନା!

ବରଦାନ:-

ସର୍ବଦା ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଏବଂ ନୂଆ ପ୍ରକାରର ସେବା ଦ୍ଵାରା ବୃଦ୍ଧି କରୁଥିବା ସହଜ ସେବାଧାରୀ ଭବ । ସଂକଳ୍ପ ଦ୍ଵାରା ଈଶ୍ଵରୀୟ ସେବା କରିବା ଏହା ମଧ୍ୟ ସେବା କରିବାର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଏବଂ ନୂଆ ବିଧି ଅଟେ, ଯେପରି ଜବାହରୀ ଅରଥାତ୍ ରତ୍ନ ବ୍ଯବସାୟୀ ପ୍ରତିଦିନ ସକାଳେ ନିଜର ପ୍ରତ୍ୟେକ ରତ୍ନକୁ ଚେକ୍ କରିଥାଏ, ରତ୍ନଟି ଠିକ୍ ଅଛି ତ, ପରିଷ୍କାର ଅଛି ତ, ଚମକ୍ ଠିକ୍ ଅଛି ତ, ଠିକ୍ ଜାଗାରେ ଅଛି ତ, ସେହିପରି ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତିଦିନ ଅମୃତବେଳାରେ ନିଜର ସମ୍ପର୍କରେ ଆସୁଥିବା ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ଉପରେ ସଂକଳ୍ପ ଦ୍ଵାରା ନଜର ଦୌଡ଼ାଅ, ଯେତେ ଯେତେ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ସଂକଳ୍ପ ଦ୍ଵାରା ମନେ ପକାଇବ ସେହି ଅନୁସାରେ ତୁମର ସଂକଳ୍ପ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ପହଞ୍ଚିବ.... ଏହିଭଳି ସେବା କରିବାର ନୂଆ ବିଧିକୁ ଆପଣାଇ ବୃଦ୍ଧି କରିବ । ତୁମମାନଙ୍କର ସହଯୋଗର ସୂକ୍ଷ୍ମ ଶକ୍ତି ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ସ୍ଵତଃ ହିଁ ତୁମ ଆତ୍ମାକୁ ଆକର୍ଷିତ କରିବ ।

ସଂଲୋଚନା:-

ବାହାନାବାଜୀକୁ ସୁପ୍ତ କର ଏବଂ ବେହଦର ବୈରାଗ୍ୟ ବୃଦ୍ଧିକୁ ଜାଗ୍ରତ କର ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***

ଅବସ୍ଥିତ ଜଗାରା:- ଆତ୍ମିକ ସ୍ଥିତିରେ ରହିବାର ଅଭ୍ୟାସ କର ଏବଂ ଅରନ୍ତମୁଖୀ ହୁଅ । ଜଞ୍ଜନର ମନନ ଚିନ୍ତନ ସହିତ ଶୁଭଭାବନା, ଶୁକ୍ଳାମନାର ସଂକଳ୍ପ, ସକାଶ ଦେବାର ଅଭ୍ୟାସ କର । ଏହିଭଳି ମନର ଚର୍ଚ୍ଚାଫଳ କଣ୍ଠରୋଲ କରିବା ପାଇଁ ମଝିରେ ମଝିରେ ଦିନ ନିଧାର୍ଯ୍ୟ କର । ଯେତେଯେତେ ଅରନ୍ତମୁଖତାର ଗୁମ୍ଫାରେ ବସି ରିସର୍ଚ୍ଚ କରିବ ସେତିକି ଭଲ ଭଲ ଚିତିତ୍ତ୍ ମଧ୍ୟ ହେବ ଏବଂ ସେହି ଚିତିତ୍ତ୍ ଦ୍ଵାରା ଅନେକ ଆତ୍ମାଙ୍କୁ ଲାଭ ମିଳିବ । ସୂଚନା:- ଆଜି ଅରନ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରୀୟ ଯୋଗ ଦିବସ, ତୃତୀୟ ରବିବାର ଅଟେ, ସନ୍ଧ୍ୟା ୬.୩୦ ଠାରୁ ୭.୩୦ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସବୁ ଭାଇଭଉଣୀମାନେ ସଂଗଠିତ ରୂପରେ ଏକତ୍ରିତ ହୋଇ ଯୋଗ ଅଭ୍ୟାସରେ ଅନୁଭବ କରିବେ ଯେ ମୁଁ ଭଗ୍ନକୁଟୀ ଆସନ ଉପରେ ବିରାଜମାନ ପରମାତ୍ମା ଶକ୍ତିରେ ସମ୍ପଦନ୍ନ ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ରାଜଯୋଗୀ ଆତ୍ମା କରମେନ୍ଦ୍ରିୟଜିତ୍, ବିକରମାଜିତ୍ ଅଟେ । ସାରାଦିନ ଏହି ସ୍ଵାମୀରେ ରହିବେ ଯେ ସାରା କାଳ୍ପ ଭିତରେ ହୀରୋ ପାର୍ଶ୍ଵ କରିବାବାଲା ମୁଁ ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ମହାନ ଆତ୍ମା ଅଟେ ।